

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Αγίων 12 Αποστόλων (30 Ιουνίου)

Οι Άγιοι Απόστολοι ευεργέτες της ανθρωπότητας

Την Σύναξη των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων προβάλλει και τιμά σήμερα η Εκκλησία μας, αδελφοί μου. Ήταν οι πτωχοί και ασήμαντοι, για τα μάτια του κόσμου της εποχής τους, που επελέγησαν από τον Χριστό για να επιτελέσουν το κορυφαίο έργο του ευαγγελισμού της οικουμένης, της προσφοράς του Χριστού στον κόσμο, της αποκάλυψης της αλήθειας στην διψασμένη για αλήθεια ανθρωπότητα. Με το ιεραποστολικό τους έργο και την σταθερή ομολογία της πίστεώς τους, οι Άγιοι Απόστολοι στερήσαν τον οικοδόμημα της Εκκλησίας, σε ένα ιστορικό περιβάλλον εχθρικό και θρησκοευτικώς παρηκμασμένο, ενώ διαμόρφωσαν τις συνθήκες μέσα στις οποίες αναπτύχθηκε η Χριστιανική οικουμένη. Το συνολικό έργο τους, το οποίο σφραγίστηκε από τον μαρτυρικό θάνατό τους, για την αγάπη του Χριστού, δικαίως τους αναδεικνύει ως τους μεγαλύτερους ευεργέτες της ανθρωπότητας όλων των εποχών, ακόμα και για τους λαούς εκείνους που δεν πίστεψαν στον Χριστό και δεν εντάχθηκαν στην Εκκλησία Του.

Ο περιορισμένος χρόνος και χώρος αυτής της ομιλίας μάς αναγκάζει να σταθούμε στα πρόσωπα τριών από την χορεία των Αποστόλων, για να διαπιστώσουμε ότι τα έργα και οι λόγοι τους ανέτρεψαν τα δεδομένα της εποχής τους, προκάλεσαν ειρηνική επανάσταση και έκτοτε χαρακτηρίζουν την ιστορική πορεία της ανθρωπότητας.

Ο Απόστολος των εθνών Παύλος διακήρυξε ότι *ουκ ένι Ιουδαίος, ουδέ Έλλην, ουκ ένι δούλος ή ελεύθερος, ουκ ένι άρσεν και θήλυ• πάντες γαρ υμείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού*¹. Ο λόγος αυτός ήταν επαναστατικός και ανατρεπτικός, καθώς, τόσο στην Ιουδαϊκή, όσο και στην Ρωμαϊκή κοινωνία της εποχής, κυριαρχούσαν οι κοινωνικές διαφορές και ανισότητες, η δουλεία ήταν καθεστώς, η ισότητα ανδρών και γυναικών ήταν αδιανόητη, αφού οι γυναίκες θεωρούνταν αντικείμενα χωρίς δικαιώματα, στην απόλυτη εξουσία των ανδρών. Ο Παύλος διακήρυξε ότι μέσα στην Εκκλησία όλοι είμαστε ίσοι, δεν υπάρχουν διαχωρισμοί, δεν υπάρχουν ανώτεροι και κατώτεροι, ο Χριστός μας αντιμετωπίζει ισοτίμως και αναγνωρίζει την αξία του προσώπου με την οποία Εκείνος μας προίκισε. Επρόκειτο για διδασκαλία – επανάσταση, που άλλαξε τον ρου της ιστορίας και συνέβαλε στην οικοδόμηση της κοινωνικής δικαιοσύνης, που επαγγέλλεται και προσωποποιεί η Εκκλησία του Χριστού.

Ο Πρωτοκορυφαίος Απόστολος Πέτρος ήταν ο πρώτος που είχε την παρησία και την πίστη ν' αναγνωρίσει και να διακηρύξει την

¹ Γαλ. 3,28

Θεότητα του Χριστού: *σου ει ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος*². Τη στιγμή που η πνευματική ηγεσία του Ισραήλ κατηγορούσε τον Κύριο για προκλητικότητα έναντι του Θεού και βλασφημία του ονόματός του, τη στιγμή που ο λαός διαμόρφωνε στρεβλή εικόνα για το πρόσωπό Του, ο Πέτρος ομολόγησε, χωρίς δισταγμό και αμφιβολία, ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, η ελπίδα του κόσμου, ο αναμενόμενος Μεσσίας. Η ομολογία του αυτή, όπως βεβαίωσε ο Ίδιος ο Κύριος, έγινε η πέτρα πάνω στην οποία οικοδομήθηκε η Εκκλησία, με τέτοιο ακλόνητο και σταθερό τρόπο, ώστε, παρά τους διωγμούς, τις πολεμικές και την αγριότητα των εχθρών Της, να παραμένει όρθια και ζωντανή στους αιώνες, οδηγώντας τους πιστούς στη σωτηρία³

Ο Ευαγγελιστής της Αγάπης, Ιωάννης ο Θεολόγος, αποκάλυψε με την διδασκαλία του, κυρίως, όμως, με τον τρόπο της ζωής του, την ουσία του Θεού: *ο μη αγαπών ουκ έγνων τον Θεόν, ότι ο Θεός αγάπη εστί*⁴. Λίγες λέξεις ήταν αρκετές, από τον Απόστολο που βίωσε πληθωρικά την αγάπη του Χριστού και Τον αγάπησε όσο κανείς, για να εκφράσουν την ουσία του Θεού και τον τρόπο για να ενωθεί ο άνθρωπος μαζί Του. Ο Θεός δεν είναι τιμωρός, δεν είναι εκδικητής, δεν είναι σκληρός, δεν είναι αυταρχικός, είναι όλος αγάπη και έλεος για τον κάθε άνθρωπο, όσο χαμηλά κι αν πέσει, όσο κι αν απομακρυνθεί από Αυτόν. Την ίδια στιγμή, όμως, δε μπορεί κανείς να γνωρίσει τον Θεό και να ζήσει μαζί Του, αν δε μάθει ν' αγαπά την εικόνα Του στον κόσμο, που είναι ο κάθε άνθρωπος, ανεξαρτήτως φύλου, εθνικότητας, θρησκευτικής και πολιτιστικής προέλευσης και καταγωγής. Η αγάπη προς όλους είναι προϋπόθεση της αγάπης προς τον Θεό, ενώ η επαγγελία της αγάπης, την στιγμή που το ανθρώπινο πρόσωπο πληγώνεται, διασύρεται και πέφτει θύμα απάνθρωπων διακρίσεων, συνιστά υποκρισία, ψεύδος ολκής, εικόνα έκπτωσης και παρακμής.

Να γιατί, αγαπητοί μου, οι Άγιοι Απόστολοι που τιμούμε σήμερα, είναι οι μεγαλύτεροι ευεργέτες της ανθρωπότητας. Στη διδασκαλία που εκείνοι διακήρυξαν στηρίζονται όλες οι μετέπειτα αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που εξακολουθούν να πληγώνονται, δυστυχώς, στην εποχή μας, όπου οι άνθρωποι αρνούνται την ευεργετική παρουσία του Ιησού Χριστού. Στη διδασκαλία που εκείνοι πρόβαλαν στηρίζεται η αποκάλυψη του Θεού της αγάπης και της ειρήνης, της ελπίδας και της δικαιοσύνης. Γι' αυτό, δικαίως η Εκκλησία τους τιμά και τους αποδίδει την αιώνια ευγνωμοσύνη Της. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

² Ματθ. 16,16

³ Ματθ. 16,18

⁴ Α' Ιωάν. 4,8